

samarbejde, vi vil få med Amsterdamtraktaten. Sandheden er jo, at der til små lande som Danmark er tildelt forholdsvis flere stemmer, end der er til store lande. Hvis vi alene skulle gøre det op i antal indbyggere i forhold til antal stemmer, jamen så skulle de store lande have langt flere stemmer, end de rent faktisk har i forhold til dem, vi har.

Vi har altså en form for solidarisk samarbejde, hvor man i virkeligheden tilgodeser de små lande meget, meget stærkere end de store. Det princip er da et godt princip. Det synes jeg da ikke vi skal ændre på. Og jeg glæder mig da meget over, at både Dansk Folkeparti og Enhedslisten også ofte fortæller det. Eller gør de? Skulle vi ikke fortælle den danske befolkning, at vi i Amsterdamtraktaten, som den nu tegner sig, har formidable muligheder for at forstærke vores miljøsamarbejde, takket være at vi har de gode stemmevægte mellem de store og de små, takket være at Danmark kan finde mange gode allierede til at højne miljøpolitikken i det europæiske samarbejde til gavn for os?

Vi har i Amsterdamtraktaten også et nærhedsprincip, som betyder, at der er en klar afgrænsning mellem det, vi skal koncentrere os om i det europæiske samarbejde, nemlig det, vi kun kan løse i det samarbejde og ikke alene, og så alt det andet – hvad der er langt det meste – vores egen politik, vores socialpolitik, pensionslovgivning, finanspolitik, skattepolitik. Alt det har jo altid været vores egen suverænitet, vores eget anliggende, og det vil også i fremtiden være sådan.

Derfor kan man godt spørge om, hvorvidt det ene eller det andet eller det tredje engagement vil blive til noget. Men det interessante er jo at forholde sig til Amsterdamtraktaten, og den er altså bedre end den, vi har. Og det er jo rigtig, som hr. Kristian Thulesen Dahl siger det, at den giver basis for, at de nye lande, der har kæmpet så hårdt for det, kan blive medlem af den samme forening som os, og at vi dermed kan få en situation, hvor der ikke mere bliver krig i Europa. Det er jeg enig i.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan man skal spørge for at få statsministeren til at svare på de spørgsmål, der rejses, og ikke komme med en lang forklaring, der ligger helt ud over det, der er spurgt til.

Derfor vil jeg prøve at spørge statsministeren meget præcist om én ting på foranledning af dette spørgsmål, der drejer sig om den kommende regeringskonference i EU, den regeringskonference, som er en nødvendighed som følge af Amsterdamtraktaten, hvis Amsterdamtraktaten bliver ratificeret bl.a. af Danmark, som statsministeren håber den bliver, og som Dansk Folkeparti håber den ikke bliver. Hvis den bliver ratificeret, hvornår skal den regeringskonference, der er en konsekvens af det, holdes? Hvornår skal den efter statsministerens overbevisning, regeringens overbevisning, holdes?

Og hvis den regeringskonference ender med, som det jo fremgår af protokollen til Amsterdamtraktaten, at der bliver institutionelle ændringer i retning af, at de store EU-lande skal have forholdsmæssig mere magt end Danmark af i dag, vil statsministeren, hvis det er ham, der er in charge til den tid, så garantere, at det så bliver besluttet i Danmark ved en dansk folkeafstemning?

To meget klare spørgsmål, der må kunne svares klart på.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren har ikke kendskab til de overvejelser, der foregår i den tyske regering, selv om alle andre nu kender dem.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om den danske regering i god tid inden folkeafstemningen den 28. maj vil rette henvendelse til den tyske regering og sørge for, at de danske vælgere kan få klar besked dels, om de tyske planer er en realitet, som det fremgår af Børsen, og dels, om det er korrekt, som det også fremgår fra den tyske viceudenrigsministers side, at det handler om at ændre stemmevægtene til ugunst for de små lande.

Så kan statsministeren jo passende også besvare spørgsmålet, om det skal til folkeafstemning i Danmark, eller om man, hvis man stemmer ja til Amsterdamtraktaten, dermed allerede i realiteten også har godkendt resultatet af en sådan ny regeringskonference.

Jeg håber, statsministeren nu vil prøve at gå ind og besvare de spørgsmål, vi stiller, og så kan vi jo tage den generelle debat . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Albrechtsen, nu er det femte eller sjette gang, man overtræder taletiden.